วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 มกราคม – เมษายน 2554

การศึกษาปัญหาการจัดกิจกรรมนักศึกษาสถาบันอาชีวศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี

A STUDY OF THE PROBLEMS IN ORGANIZING STUDENTS' ACTIVITY AT A VOCATIONAL EDUCATION INSTIUTE OF PRACHIN BURI PROVINCE

มานิต ป่าชัด จุไร โชคประสิทธิ์ และอรสา โกศลานันทกุล
Manit Pachad, Jurai Chokprasit, and Orasa Kosalanantagoon

หลักสูตรครุศาสมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัญหาการจัดกิจกรรมของสถาบันอาชีวศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี ปีการศึกษา 2551 ในการจัดกิจกรรมนักศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา และสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเอกชนมีปัญหาในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียนประเภทอาชีวศึกษา ในจังหวัดปราจีนบุรี ปีการศึกษา 2551 จำนวน 391 คน กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียนประเภทอาชีวศึกษาในจังหวัดปราจีนบุรี ปีการศึกษา 2551 จำนวน 198 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า

1) การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ จำแนกตามประเภทสถานศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นครูโรงเรียนรัฐบาล จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 74.24 เป็นครูสังกัดโรงเรียนเอกชน จำนวน 51 ร้อยละ 25.76 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา การจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันอาชีวศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) พบว่า ผู้สอนในสถาบันอาชีวศึกษามีความเห็นว่าปัญหาการจัดกิจกรรมนักศึกษาสถาบันอาชีวศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี ทั้ง 3 ด้าน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$=3.40, S.D.=0.75) โดยปัญหาด้านการวางแผนมีค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\overline{X}$=3.45, S.D.=0.83) รองลงมาคือปัญหาด้านการดำเนินงาน ($\overline{X}$=3.40, S.D.=0.82) และปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือปัญหา ด้านการประเมินผล ($\overline{X}$=3.35, S.D.=0.87) ตามลำดับ

2) เมื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดการกิจกรรมนักศึกษา ด้านการวางแผนของสถาบันอาชีวศึกษา ในจังหวัดปราจีนบุรี ปีการศึกษา 2551 ตามประเภทของโรงเรียน โดยการหาค่าที พบว่า โรงเรียนแต่ละประเภท มีปัญหาไม่แตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติมากกว่า .05

ABSTRACT

The purposes of this research were to study the problems of the students activities in the Vocational Education Institute of Prachin Buri province in academic year 2008.

The samples used were 198 teachers and the tool used to collect data was a questionnaire. Statistics used to analyze the data were percentage , mean , standard deviation (S.D.) and t-test.

The findings were as follow:

(1) The majority of the samples showed that the teachers were the public school 74.24 % and the private school 25.76 %. The students' activity problem in Vocational Education Institute of Prachin Buri province as a whole were at a moderate level ($\bar{x}$ = 3.40, S.D.= 0.75) and each aspect had a maximum mean in the aspect of planning ($\bar{x}$ = 3.45, S.D.= 0.83) and evaluation ($\bar{x}$ = 3.35, S.D.= 0.87) respectively.

(2) The comparative analysis between the students' activity problem in vocational education institute of Prachin Buri province concerned planning and the school category showed that there was no significantly different at a level of .05.

คำสำคัญ

ปัญหาการจัดกิจกรรมนักศึกษาสถาบันอาชีวศึกษา

ความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ คุณธรรม ค่านิยม ความคิด การประพฤติปฏิบัติ โดยคาดหวังว่าคนที่มีคุณภาพจะทำให้สังคมมีความมั่นคง สงบสุข สามารถประกอบอาชีพการงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุขแผนการศึกษาแห่งชาติเป็นแผนยุทธศาสตร์ระยะยาว 15 ปี (พ.ศ. 2545-2559)

ที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นการนำสาระของการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และนโยบายของรัฐบาลสู่การปฏิบัติ และเป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน แผนพัฒนาการอาชีวศึกษา แผนพัฒนาการอุดมศึกษา และแผนพัฒนาด้านศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม โดยแผนการศึกษาแห่งชาติได้นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นปรัชญาพื้นฐานในการกำหนดแผน โดยมีการศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและธรรมชาติบูรณาการเชื่อมโยงเป็นกระบวนการโดยรวมที่ “คน” เป็นศูนย์กลางของการพัฒนา ซึ่งจะเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืนมีดุลยภาพทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและสิ่งแวดล้อม และมุ่งไปสู่การอยู่ดีมีสุขของคนไทยทั้งปวง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545: 1)

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้พัฒนาหลักสูตรให้สามารถตอบสนองความต้องการของบุคคล ความต้องการของสังคม และความต้องการของประเทศชาติ นั่นคือบุคคลสามารถประกอบอาชีพได้ และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างเป็นสุข โดยมุ่งเน้นความต้องการ และมาตรฐานสมรรถนะอาชีพ ความต้องการกำลังคนของสถานประกอบการ ทิศทางในการพัฒนาประเทศและพัฒนาศักยภาพของบุคคล พัฒนาหลักสูตรให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ถ่ายโอนและเชื่อมโยงความรู้จากภายนอก สร้างเครือข่ายการเรียนรู้ระหว่างผู้ประกอบการ องค์กรอาชีพ และกลุ่มวิชาชีพในพื้นที่กับสถาบันการอาชีวศึกษา เพื่อให้เอื้อต่อการเรียนรู้แบบทวิภาคี และการเรียนรู้ตลอดชีวิตเฉพาะสาขาที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นไทย เพื่อเชื่อมโยงกับภูมิปัญญาสากล โดยสนับสนุนให้เปิดสอนและฝึกอบรมสาขาที่ขาดแคลนเพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เข้มแข็งและมีดุลยภาพ 3 ด้าน คือ เป็นสังคมแห่งคุณภาพ สังคมแห่งภูมิปัญญา เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และเป็นสังคมที่สมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน (บัญญัติ ลาชโรจน์, 2547)

การที่จะให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถในด้านวิชาการ มีคุณธรรม จริยธรรมและเป็นพลเมืองดีของชาติบ้านเมืองนั้น สถาบันการศึกษามีหน้าที่โดยตรงในการดำเนินการจัดการศึกษา และอบรมฝึกฝนเสริมสร้างคุณสมบัติ เพื่อมุ่งเน้นในการพัฒนาผู้เรียน ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาที่กำหนดไว้ ดังนั้น สถานศึกษาจึงต้องจัดการเรียนการสอนให้กว้างขวางเพื่อให้เกิดความรู้และทักษะทางวิชาการ นอกเหนือจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนแล้วการจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนก็เป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาผู้เรียน ซึ่งการจัดกิจกรรม ในสถานศึกษาจะเป็นส่วนช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถทางวิชาการ พัฒนาทักษะความรู้ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สร้างภาวการณ์เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี เรียนรู้การทำงานร่วมกัน ส่งเสริมความสามัคคี การเป็นพลเมืองที่ดีในระบอบประชาธิปไตย อีกทั้งยังก่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้เรียนกับครู ผู้เรียนกับสถานศึกษา ตลอดจนสถานศึกษากับชุมชน งานกิจการนักเรียน นักศึกษา จึงเป็นงานที่ช่วยเสริมสร้างคุณสมบัติที่สำคัญ ซึ่งมุ่งหวังให้เกิดแก่ผู้เรียนอย่างแท้จริง ดังนั้นการบริหารงานกิจกรรมจึงเป็นงานที่จะต้องได้รับการสนับสนุน และ

ส่งเสริมเพื่อให้ผู้เรียนได้มีคุณภาพด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านคุณสมบัติที่พึงประสงค์ตามความหวังของสังคมซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนเป็นคน เก่ง ดี และสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข

งานกิจกรรมนักศึกษาเป็นหน่วยงานหนึ่งในสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษามีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนนักศึกษาเพื่อให้มีความพร้อมในการประกอบอาชีพได้ตามความคาดหวังของสังคม เพราะเป็นการจัดบริการและเป็นกิจกรรมที่สถานศึกษาจัดให้นอกเหนือจากการเรียนการสอนในห้องเรียน อันจะส่งผลให้ผู้เรียนมีความเจริญงอกงามในด้านสติปัญญา อารมณ์ สังคม ร่างกายและจิตใจ ตลอดจนการพัฒนาให้เป็นบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ มีความประพฤติที่ดีงาม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักนำเอาความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ และสามารถดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข การบริหารงานกิจกรรมในสถานศึกษาเกี่ยวข้องกับบุคคลหลายฝ่ายทั้งผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา ตลอดจนผู้ปกครอง ซึ่งจากการจัดกิจกรรมต่างๆในสถานศึกษาอาชีวะที่ผ่านมา และจากงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่ายังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร (ประสิทธิ์ สุรศิลป์, 2538; วรเวทย์ บุญมา, 2541; ยุทธพงศ์ ยุคุณธร, 2543; สุทธิวรรณ กิตินิรันดร์กูล, 2545) เช่น ขาดแคลนบุคลากรในการปฏิบัติงาน ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญ ขาดงบประมาณ บางกิจกรรมมีนักเรียน นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมน้อยมาก เป็นต้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสถานศึกษา ครู ผู้บริหาร นักเรียนนักศึกษา ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้อง ยังไม่ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการทำกิจกรรมระหว่างอยู่ในสถานศึกษา

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัญหาการจัดกิจกรรมนักศึกษาสถาบันอาชีวศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี เนื่องจากการจัดกิจกรรมต่างๆ ในสถานศึกษาอาชีวะที่ผ่านมายังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งถือว่าการกิจการนักเรียน นักศึกษามีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนนักศึกษา ให้มีความพร้อมในการประกอบอาชีพได้ตามความคาดหวังของสังคม และเพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหาร บุคลากร และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของสถาบันอาชีวศึกษา และผู้เรียนต่อไป

โจทย์วิจัย/ปัญหาวิจัย

การจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถานศึกษาต่างประเภทกันในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี มีปัญหาในการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่แตกต่างกัน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการจัดการกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันอาชีวศึกษา ในจังหวัดปราจีนบุรี ปีการศึกษา 2551

2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดการกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันอาชีวศึกษา ในจังหวัดปราจีนบุรี ปีการศึกษา 2551 ตามประเภทของสถานศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอน จำนวน 391 คน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2550) ในจังหวัดปราจีนบุรี

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียนประเภทอาชีวศึกษาในจังหวัดปราจีนบุรีปีการศึกษา 2551 ที่สุ่มได้จากประชากร คำนวณโดยใช้สูตรของ Taro Yamane (Yamane, 1973: 725) โดยกำหนดความคลาดเคลื่อนที่ระดับ .05 จากจำนวนประชากร 391 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 198 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

3.1 ตอนที่ 1 คือ เป็นแบบสอบถามสำหรับ ครูผู้สอน ข้อคำถามเกี่ยวกับประเภทของสถานศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามในจัดกิจกรรม นักศึกษา เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นโดยปรับปรุงจากแบบสอบถามของ ศศีเทพ ปร่ำนาค (2543) จำนวนทั้งหมด 36 ข้อ

3.2 ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมนักศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Rating Scale)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลจาก ครูผู้สอน จำนวน 198 คน จากสถาบันการอาชีวศึกษาทั้ง 8 แห่ง ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

4.3 นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ และจัดกระทำเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 สถิติที่ใช้หาคุณภาพของแบบสอบถาม คือการทดสอบเครื่องมือการวิจัยทดสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α - Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .95

5.2 วิเคราะห์ข้อมูล ประเภทของผู้ตอบแบบสอบถาม (ตอนที่ 1) การจัดกิจกรรมนักเรียนโดยการหาความถี่ สถิติร้อยละ (Percentage)

5.3 วิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการจัดกิจกรรม นักศึกษา (ตอนที่ 2) โดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การวัดระดับปัญหา ใช้แบบมาตราส่วนแบบลิเคิต (Likert Scale) โดยผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นในการตอบแบบสอบถามที่เรียกว่าการจัดอันดับคุณภาพ (Rating Scale) โดยการใช้มาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ เพื่อใช้วัดน้ำหนัก

ความคิดเห็นโดยข้อคำถามให้ครอบคลุมหัวข้อที่จะศึกษาที่จะศึกษาในแต่ละส่วนที่จะศึกษามี 5 ตัวเลือก

5.4 ทดสอบสมมติฐานด้วยการทดสอบที (t-test Independent) การจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดปราจีนบุรีที่แตกต่างกันมีปัญหาในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และทดสอบ ค่าที (t – test)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ จำแนกตามประเภทสถานศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นครูโรงเรียนรัฐบาล จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 74.24 เป็นครูสังกัดโรงเรียนเอกชน จำนวน 51 ร้อยละ 25.76

2. ผลวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมนักศึกษาของโรงเรียนอาชีวศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) พบว่า ผู้สอนในสถาบันการอาชีวศึกษา มีความเห็นว่าปัญหาการ จัดกิจกรรมนักศึกษา โรงเรียนอาชีวศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี ทั้ง 3 ด้านในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$=3.40, S.D.=0.75) โดยปัญหาด้านการวางแผนมีค่าเฉลี่ย ระดับมาก ($\overline{X}$=3.45, S.D.=0.83) รองลงมาคือปัญหาด้านการดำเนินงาน ($\overline{X}$=3.40, S.D.=0.82)

3. และปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือปัญหา ด้านการประเมินผล ($\overline{X}$=3.35, S.D.=0.87) ตามลำดับ

4. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบปัญหาการจัดการกิจกรรมนักศึกษา ด้านการวางแผนของสถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดปราจีนบุรี ปีการศึกษา 2551 ตามประเภทของโรงเรียน โดยรวมพบว่าไม่แตกต่างกัน

5. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบปัญหาการจัดการกิจกรรมนักศึกษา ด้านการดำเนินงานของโรงเรียนอาชีวศึกษา ในจังหวัดปราจีนบุรี ปีการศึกษา 2551 ตามประเภทของโรงเรียนโดยรวมพบว่าไม่แตกต่างกัน

6. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบปัญหาการจัดการกิจกรรมนักศึกษา ด้านการประเมินผลของสถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดปราจีนบุรี ปีการศึกษา 2551 ตามประเภทของโรงเรียน โดยรวมพบว่าไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

ผลจากการศึกษาเรื่องศึกษาความคิดเห็นของผู้สอนในสถาบันการอาชีวศึกษา เกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมนักศึกษา โรงเรียนอาชีวศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี ปีการศึกษา 2551 ในปัญหาด้านการวางแผน ปัญหาด้านการดำเนินงาน และปัญหาด้านการประเมินผล ผู้วิจัยเห็นว่ามีประเด็นที่น่าสนใจที่ควรนำมาอภิปรายดังนี้ คือ

1. ปัญหาด้านการวางแผน ผลการวิจัยพบว่า ผู้สอนในสถาบันการอาชีวศึกษา เกี่ยวกับปัญหาการจัดกิจกรรมนักศึกษา โรงเรียนอาชีวศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัด ปราจีนบุรี มีปัญหาในด้านการวางแผนอยู่ในระดับปานกลาง มีปัญหาเรื่องตารางระยะเวลา การกำหนดการจัดกิจกรรมนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ กอร์ตัน (Gorton อ้างถึงใน ยุทธพงษ์ ยุคุณธร, 2543: 17) ควรเขียนจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษรในกิจกรรมแต่ละอย่างแต่ละประเภท มีการวางแผนการประชุมในการจัดกิจกรรมต่างๆ ให้รอบคอบและชัดเจนอธิบายและเขียนโปรแกรมกิจกรรมต่างๆ ทั้งหมดให้ผู้เรียนได้ทราบในตอนต้นปีการศึกษา และมีการประเมินผลแต่ละกิจกรรมและโปรแกรมกิจกรรมทั้งหมดเป็นระยะ ๆ และอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้กิจกรรมต่าง ๆ มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล และปรับปรุงแก้ไขในสิ่งที่จำเป็น รองลงมาคือ กำหนดบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบของครู นักศึกษาในการจัดกิจกรรม ควรมีอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีคุณสมบัติครบ และมีความสนใจในกิจกรรมนั้นๆ ระบุบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาให้ชัดเจน ด้านการจัดกิจกรรมควรสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งสอดคล้องกับวิทยาลัยเทคนิคชุมพร เขต 2 (2550) กิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ควรจะพัฒนาขึ้นมาจากความสนใจ ความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน ทุกคนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมได้ ควรจะพัฒนาความสามารถพิเศษ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เพิ่มความรู้และทักษะในการเป็นผู้นำ หรือเป็นสมาชิกที่ดีของกลุ่มพัฒนาความสัมพันธ์และการทำงานร่วมกับผู้อื่น สร้างเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ ส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ไม่ควรจะทำให้ผู้เรียนเสียค่าใช้จ่ายมากเกินไป ควรจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจตนเองและปรับตัวเข้ากับ สถานการณ์ต่าง ๆ และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุขสะท้อนค่านิยมแบบประชาธิปไตยและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ตลอดจนความภาคภูมิใจในความเป็นไทย ปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ โดยกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะจัดให้มีขึ้นนั้นควรมีครู-อาจารย์ เป็นผู้ให้คำปรึกษาและดูแล โดยเปิดโอกาสให้เป็นผู้ดำเนินการ การจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ควรขึ้นอยู่กับความเหมาะสม ความพร้อมสภาพแวดล้อม ตลอดจนแหล่งสนับสนุนอื่น ๆ ของสถานศึกษาแต่ละแห่ง ผู้บริหาร ครู อาจารย์ เจ้าหน้าที่ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในกิจกรรม จะต้องมีความเข้าใจตรงกัน ปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกัน หลักการที่สำคัญที่สุดที่สถานศึกษาแต่ละแห่งจะต้องยึดในการจัดและการบริหารกิจกรรมนักเรียน

2. ปัญหาด้านการดำเนินงาน ผลการวิจัยพบว่า ผู้สอนในสถาบันการอาชีวศึกษา มีความเห็นว่าปัญหาการจัดกิจกรรมนักศึกษา โรงเรียนอาชีวศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี ในด้านการดำเนินงานภาพรวม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง มีปัญหาเรื่องความร่วมมือของครู/อาจารย์ในการดำเนินการจัดกิจกรรม ของนักเรียน นักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ รุ่ง พูลสวัสดิ์

(2534: 46) กิจกรรมนักเรียนว่า โดยทั่วทั่ว ๆ ไปแล้ว บุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบและเกี่ยวข้องจะมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมนั้นๆ ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร ครูที่ถูกแต่งตั้งให้ควบคุม ดุแลการจัดกิจกรรม จะต้องร่วมปรึกษาหารือ ในการวางแผนงานและโครงการต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียน รองลงมาคือ เรื่องงบประมาณ ในการดำเนินการแต่ละกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับ นภาพร ล้อธรรมจักร (2531: 42) ได้สรุปหลักการดำเนินการตามแผนไว้ว่า วัตถุประสงค์สำคัญในการดำเนินการตามแผนคือ ความต้องการที่จะให้ได้รับความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ และสิ่งที่จะต้องพิจารณาในการดำเนินงาน คือ บุคลากรซึ่งทำหน้าที่โดยตรงในการดำเนินงาน ซึ่งได้แก่ ครู และ นักเรียน และด้านเงิน ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพื่อให้กิกรรมดำเนินไปได้ด้วยดี

3. ปัญหาด้านการประเมินผล ผลการวิจัยพบว่า ผู้สอนในสถาบันการอาชีวศึกษามีความเห็นว่าปัญหาการ จัดกิจกรรมนักศึกษาโรงเรียนอาชีวศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี ในด้านการประเมินผลภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง มีปัญหาเรื่องการบันทึกผลการประเมินไว้เป็นหลักฐานแสดงให้ชัดเจน รองลงมาคือ มีการประเมินผลกิจกรรมอย่างต่อเนื่องตลอดภาคการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ (พัทธมน ศักดิษฐานนท์, 2544: 23-25) การจัดกิจกรรมนักเรียนมีประสิทธิภาพดี จะต้องมีการประเมินผลการจัดกิจกรรม การประเมินผลการกิจกรรมนักเรียน และยังทำให้ทราบว่าบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ การจัดกิจกรรมนักเรียนแต่ละครั้งมุ่งหมายที่ชัดเจน แน่นอน เมื่อจัดและกิจกรรมควรจะประเมินดูว่า กิจกรรมเหล่านั้นได้ผลตามที่ได้วางจุดมุ่งหมายไว้หรือไม่ ควรจะได้มีการประเมินกิจกรรมนักเรียนเป็นระยะ ๆ ตลอดภาคการศึกษาและตลอดปี เพื่อจะได้ทราบว่าได้จัดกิจกรรมใดขึ้นบ้าง และได้ผลอย่างไร

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาในครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะสำหรับ ผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานการจัดกิจกรรมนักศึกษาโรงเรียนอาชีวศึกษา ดังนี้

1. ควรกำหนดแผนปฏิบัติงานการจัดกิจกรรมนักศึกษา แผนงบประมาณสนับสนุนงานกิจกรรมนักศึกษา ในแต่ละปีการศึกษา

2. ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้ทักษะ ผู้บริหาร ครูที่ปรึกษา ครูฝ่ายกิจกรรมนักศึกษาในแต่ละสถานศึกษาอาชีวศึกษาใน รูปแบบของการจัดกิจกรรมและหน้าที่ความรับผิดชอบ ของฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา

3. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนควรสอดแทรก คุณธรรม จริยธรรม ความกตัญญู ความมีจิตใจอาสา เพื่อสร้างจิตสำนึกดีต่อตนเองและชุมชนท้องถิ่น

4. ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

5. ควรมีระบบสารสนเทศในการจัดเก็บเอกสารข้อมูลงานกิจกรรมนักศึกษา

6. ในการจัดกิจกรรมนักศึกษาในแต่ละครั้งควรมีการสร้างแบบประเมินในการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย และสอดคลองกับผู้เข้ารวมกิจกรรม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัญหาการจัดการกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันอาชีวศึกษาในพื้นที่บริเวณใกล้เคียง และนำผลที่ได้จากการศึกษามาเปรียบเทียบหาความแตกต่าง

2. ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับปัญหาในการจัดการกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันอาชีวศึกษา ในจังหวัดปราจีนบุรี

3. ควรมีการศึกษาตัวแปรตามอื่นๆ ที่มีผลต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดปราจีนบุรี

บรรณานุกรม

บัญญัติ ลาชโรจน์. (2547). **การอาชีวศึกษา การแข่งขันเศรษฐกิจไทยภายใต้สถานการณ์ใหม่ของโลก.** วันที่ค้นข้อมูล 24 กุมภาพันธ์ 2551, เข้าถึงได้จาก http://www.ttc.ac.th

ประสิทธิ์ สุรศิลป์. (2538). **ปัญหาในการปฏิบัติงานของฝ่ายกิจการนักเรียน นักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา.** วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

พัทธมน ศักดิษฐานนท์. (2544) **บทบาทของผู้บริหารในการสนับสนุนกิจกรรมนักศึกษาในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา.** กรุงเทพฯ: สำนักวิจัยและพัฒนาการอาชีวศึกษา.

ยุทธพงษ์ คุณธร. (2543). **การจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา กรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 4.** วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

วรเวทย์ บุญมา. (2541). **การศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานฝ่ายกิจการนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.** รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วิทยาลัยเทคนิคชุมพร เขต 2. (2550). **งานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา.** วันที่ค้นข้อมูล 20 กุมภาพันธ์ 2551, เข้าถึงได้จาก http://www.cptc.ac.th/work/activity/index.htm

ศศีเทพ ปร่ำนาค. (2543). **ปัญหาการจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาสหวิทยาเขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร.** วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2545). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545.** กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.

สุทธิวรรณ กิตินิรันดร์กูล. (2545). **ผลและความต้องการพัฒนาการดำเนินงานกิจการนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา ตามความคิดเห็นของอาจารย์.** วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.

Yamane, T. (1973). **Statistics: An introductory analysis.** Tokyo: Harper.